

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.3.2012
COM(2012) 124 final

2012/0060 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om tillträdet för varor och tjänster från tredjeländer till unionens inre marknad för offentlig upphandling och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2012) 57 final}

{SWD(2012) 58 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Motiv och syfte

Detta är ett nytt förslag rörande EU:s internationella politik för offentlig upphandling. Det centrala målet med detta initiativ är att förbättra villkoren för EU-företagen att konkurrera om offentliga upphandlingskontrakt i tredjeländer. I dag stöter leverantörer från EU ofta på en mängd problem i form av restriktivt upphandlingsbruk i många av de länder som är våra viktigaste handelspartner. Initiativet bekräftar vidare den juridiska status som anbudsgivare, varor och tjänster har från länder som ingått ett internationellt avtal med EU inom offentlig upphandling och klargör gällande regler för anbudsgivare, varor och tjänster som inte omfattas av dessa avtal.

Allmän bakgrund

EU har förespråkat en ambitiös öppning av de internationella marknaderna för offentlig upphandling, vid förhandlingarna om det reviderade avtalet om offentlig upphandling (GPA) inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) och vid bilaterala förhandlingar med tredjeländer. Offentlig upphandling i EU till ett värde på uppemot 352 miljarder euro står öppen för anbudsgivare från länder som omfattas av WTO-avtalet om offentlig upphandling.

Många tredjeländer är dock motvilliga till att öppna sina upphandlingsmarknader för internationell konkurrens eller till att öppna dessa marknader i högre grad än vad de redan har gjort. Upphandling i USA som står öppen för utländska anbudsgivare uppgår för närvarande till bara 178 miljarder euro och för Japan är denna siffra 27 miljarder euro, medan bara en liten del av den offentliga upphandlingen i Kina står öppen för utländska företag. Många länder har också vidtagit protektionistiska åtgärder, särskilt efter den ekonomiska krisen. Totalt sett är över hälften av världens upphandlingsmarknad stängd på grund av protektionistiska åtgärder, och denna andel växer stadigt. Som ett resultat av detta uppgår EU:s export till de globala upphandlingsmarknaderna till 10 miljarder euro (0,08 % av EU:s BNP), samtidigt som EU-export på uppskattningsvis 12 miljarder euro inte kan förverkligas på grund av restriktioner.

EU har däremot låtit sin upphandlingsmarknad i stor utsträckning vara öppen för internationell konkurrens, trots ett ökande tryck på den inhemska marknaden, särskilt från de framväxande ekonomierna på vissa viktiga områden (järnvägar, byggsektorn, IT-tjänster). EU har inte utövat sin befogenhet att reglera utländska varors, tjänsters och företags tillträde till EU:s marknad för offentlig upphandling, med undantag för vissa bestämmelser som bara gäller varu- och tjänstekontrakt inom försörjningssektorn¹.

Mot bakgrund av de framväxande ekonomiernas ökande betydelse leder avsaknaden av likvärdiga förutsättningar till en rad problem. EU:s största problem är att man i de internationella förhandlingarna med sina handelspartner inte har en tillräckligt stark position för att kunna avhjälpa denna obalans och få till stånd omfattande åtaganden om marknadstillträde till förmån för näringslivet i EU. Upphandlande myndigheter har inte heller någon klar ram så att man kan tillämpa EU:s internationella åtaganden.

Detta initiativ syftar till att lösa dessa problem genom att för det första stärka EU:s position vid förhandlingar om EU-företags tillträde till tredjeländers marknader för offentlig

¹ Artiklarna 58 och 59 i direktiv 2004/17/EG om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet).

upphandling, så att våra handelspartner öppnar sina marknader. För det andra syftar det därför till att förtydliga reglerna för tillträdet till EU:s upphandlingsmarknad för företag, varor och tjänster från tredjeländer. Det överordnade målet är att, i linje med Europa 2020-strategin, förbättra EU-företagens affärsmöjligheter på global nivå och därigenom skapa nya arbetstillfällen och främja innovation.

Gällande bestämmelser

De två grundläggande EU-direktiven om offentlig upphandling² tillhandahåller på EU:s marknad för offentlig upphandling ingen allmän ram för hanteringen av anbud som omfattar utländska varor och tjänster. De enda bestämmelser som finns om detta återfinns i artiklarna 58 och 59 i direktiv 2004/17/EG. Dessa bestämmelser gäller dock bara upphandling inom försörjningssektorerna, och tillämpningsområdet är för snävt för att i någon större utsträckning kunna påverka förhandlingarna om marknadstillträde. Den offentliga upphandlingen inom försörjningssektorerna i EU utgör i själva verket bara cirka 20 % av den totala offentliga upphandlingen i EU.

Kommissionen beslutade med tanke på det här initiativet att inte föra in artiklarna 58 och 59 i försörjningsdirektivet i sitt förslag till modernisering av EU:s bestämmelser om offentlig upphandling³.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Genom detta initiativ genomförs Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla [KOM(2010) 2020] och Europa 2020-flaggskeppsinitiativet *En integrerad industripolitik för en globaliserad tid* [KOM(2010) 614]. Det genomför också inremarknadsakten [KOM(2011) 206] och meddelandet om handel, tillväxt och världspolitik [KOM(2010) 612]. Det är ett strategiskt initiativ i kommissionens arbetsprogram för 2011 [KOM(2010) 623 slutlig].

Förslaget är också förenligt med EU:s politik och mål för utveckling, eftersom varor och tjänster från de minst utvecklade länderna skyddas från åtgärderna enligt detta instrument.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

För att samla in synpunkter från berörda parter anordnade kommissionen enskilda möten samt en rad samråd och informationsaktiviteter.

Ett öppet samråd på internet genomfördes under perioden 7 juni–2 augusti 2011. Detta bestod av tre detaljerade frågeformulär som riktade sig till i) upphandlande myndigheter och medlemsstater, ii) företag och/eller deras representanter, och iii) andra eventuella intresserade parter (medborgare, icke-statliga organisationer, fackföreningar). Kommissionen fick sammanlagt in 215 bidrag⁴. En sammanfattning av bidragen finns i bilaga I till konsekvensbedömningen. Som en del av denna process anordnade kommissionen en offentlig utfrågning den 8 juli 2011 i Bryssel. Arbetsmarknadens parter fick också tillfälle att framföra sina åsikter i det kontaktforum som anordnades av GD Sysselsättning den 7 februari 2011.

² Direktiv 2004/18/EG för upphandlande enheter inom de s.k. klassiska sektorerna och direktiv 2004/17/EG för områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) (EUT L 134, 30.4.2004, s. 1 respektive s. 114).

³ KOM(2011) 895 slutlig och KOM(2011) 896 slutlig.

⁴ Skriftliga bidrag inkom utöver de svar som lämnades på internet.

Särskilda samråd genomfördes även med EU:s delegationer i tredjeländer och medlemsstaterna inom den rådgivande kommittén för offentliga upphandlingskontrakt. Specifika ämnen (exempelvis artikel 58 i försörjningsdirektivet och behandlingen av onormalt låga anbud) togs också upp i samrådet om en modernisering av EU:s politik för offentlig upphandling. Kommissionens miniminormer för samråd har uppfyllts till fullo.

Sammanfattning av svaren och av hur de beaktats

Kommissionens initiativ välkomnades överlag. En stor majoritet av de svarande instämde i kommissionens beskrivning av de nuvarande tillträdesmöjligheter till EU:s marknad för offentlig upphandling som länder utanför EU har för varor, tjänster och företag. De ställde sig också bakom målen för initiativet.

Vad beträffar de beskrivna politiska alternativen, bör det noteras att olika åsikter framfördes: generellt tycks en betydande majoritet av de berörda parterna stödja ett lagstiftningsinitiativ (omkring 65 %), medan en stor minoritet på omkring 35 % föredrar alternativet ”ingen ändring”. Även inom de olika grupperna av berörda parter finns det dock olika åsikter om vilket alternativ som är att föredra. Bland upphandlande enheter och myndigheter (även från tredjeländer) förordar exempelvis två tredjedelar alternativet ”ingen ändring” eller andra åtgärder än lagstiftning, medan 75 % i gruppen företag och andra berörda parter är positiva till ett lagstiftningsinitiativ. Det råder också olika uppfattning om vilket lagstiftningsalternativ som bör genomföras. Även om nästan hälften av de tillfrågade förordar lagstiftningsalternativ ”A”⁵, är en stor del av de svarande också positiva till alternativa metoder. Noteras bör också att fast lagstiftningsalternativ ”B”⁶ har minst stöd, så stöddes det ändå av ett betydande antal svarande.

De viktigaste skälen som berörda parter framför för eller emot det ena eller andra politiska alternativet är vikten av att få mest valuta för pengarna, att vissa av de politiska alternativen kan underminera konkurrenskraft och produktivitet, risken för ”vedergällningsåtgärder” från våra handelspartner, den administrativa börda som ett sådant initiativ kan leda till och att initiativet kan äventyra EU:s roll som förespråkare för öppna marknader. När det gäller valet av alternativ, har fackföreningar och icke-statliga organisationer varit tämligen neutrala och har i sina bidrag mycket fokuserat på att tredjeländer måste respektera ILO:s konventioner vid upphandling i EU eller att EU måste öppna sina gränser för att upprätthålla en rättvis handel med de minst utvecklade länderna.

Extern experthjälp

Det ansågs inte nödvändigt att anlita externa experter utöver ovannämnda samråd. När det gäller offentlig upphandling, har kommissionen traditionellt en betydande sakkunskap.

Konsekvensbedömning

Kommissionen har undersökt flera olika alternativ för att kunna faställa vilket som är lämpligast.

⁵ Alternativ A: Upphandlande myndigheter/enheter i EU måste i princip utesluta sådana varor, tjänster och företag från tredjeländer som inte omfattas av EU:s internationella åtaganden.

⁶ Alternativ B: Förutsatt att kommissionen underrättas, skulle upphandlande myndigheter/enheter i EU kunna välja att utesluta sådana varor, tjänster och företag från tredjeländer som inte omfattas av EU:s internationella åtaganden. Dessutom skulle kommissionen förfoga över ett särskilt verktyg för att kunna undersöka om varor, tjänster och företag från EU har marknadstillträde och kunna vidta restriktiva åtgärder mot varor och tjänster med ursprung i tredjeländer, ifall varor, tjänster och företag från EU har otillräckligt tillträde till upphandlingsmarknaderna i dessa länder.

Det första alternativet innebär att inga ytterligare åtgärder vidtas på området, utan att man med EU:s handelspartner fortsätter som hittills med de internationella förhandlingarna om marknadstillträde (eventuellt mer kraftfullt). Med tanke på vunna erfarenheter, är det dock osannolikt att varor, tjänster och leverantörer från EU därmed skulle få en betydligt starkare ställning vid upphandlingar i tredjeländer. Resultatet skulle ofrånkomligen bli att EU fortsätter att gå miste om omfattande kontraktsmöjligheter.

En andra typ av alternativ är att förbättra tillämpningen av befintliga verktyg enligt direktiv 2004/17/EG (artiklarna 58 och 59) med hjälp av bättre anvisningar eller genom att utvidga dem till att täcka hela tillämpningsområdet för direktiv 2004/17/EG och direktiv 2004/18/EG. Eftersom detta endast bygger på en frivillig användning av enskilda upphandlande myndigheter/enheter, skulle detta scenario säkerligen inte i någon större utsträckning stärka EU:s position vid internationella förhandlingar.

Ett tredje alternativ kunde vara att helt eller sektorsvis stänga EU:s marknad för offentlig upphandling för tredjeländers varor, tjänster och leverantörer, alltefter EU:s internationella skyldigheter på området. Detta alternativ kan dock förorsaka allvarliga problem i form av vedergällningsåtgärder, kostnader för enskilda upphandlande myndigheter/enheter och EU:s konkurrenskraft.

Kommissionen förordar därför ett fjärde alternativ, nämligen att skapa ett fristående instrument som skapar en bra balans mellan å ena sidan behovet av att stärka EU:s position vid förhandlingar om marknadstillträde och å andra sidan bevara en konkurrensutsatt upphandling i EU.

I detta syfte innehåller förslaget två mekanismer. Kommissionen får godkänna att enskilda upphandlande myndigheter eller enheter utesluter anbud vars värde till mer än 50 % utgörs av varor och/eller tjänster som inte omfattas av internationella åtaganden om marknadstillträde. Dessutom skulle kommissionen tillfälligt få begränsa marknadstillträdet för länder som vid offentlig upphandling bevisligen utesluter eller diskriminerar leverantörer, varor och tjänster från EU, och få vägra att ge dessa bättre marknadstillträde vid förhandlingar. Alla begränsningar av tillträdet till EU:s upphandlingsmarknad som kommissionen eventuellt antar framdeles enligt denna förordning kommer att vara avstämde och noga målinriktade.

Kommissionens konsekvensbedömningsnämnd har avgett två yttranden om konsekvensbedömningen. Efter det första yttrandet reviderades konsekvensbedömningen enligt följande: Problemdefinitionen ändrades och inriktades på den centrala fråga som genomgående uppmärksammats i konsekvensbedömningen, nämligen behovet av att ytterligare öppna tredjeländers upphandlingsmarknader och problemen när det gäller efterlevnaden av EU:s internationella åtaganden. Fler alternativ att överväga togs upp. Utöver en mer aktiv förhandlingsstrategi beaktas det i konsekvensbedömningen även en utvidgning av den nuvarande ordningen enligt artiklarna 58 och 59 i direktiv 2004/17/EG till att gälla all upphandling som omfattas av EU-direktiven och möjligheten att selektivt godta upphandling som inte omfattas av dem. Slutligen har konsekvensanalysen uppgraderats vad gäller sysselsättningssiffror och mätning av vedergällning. I bilaga 10 till konsekvensbedömningen finns en mer detaljerad översikt över hur konsekvensbedömningsnämndens första yttrande har införlivats i den reviderade bedömningsrapport som lades fram den 8 februari 2012.

I sitt yttrande om den reviderade konsekvensbedömningen konstaterade nämnden att den hade förbättrats och att rekommendationerna i nämndens första yttrande hade införts, men den ansåg sig inte kunna avge ett positivt yttrande. Konsekvensbedömningsnämnden ansåg att bedömningen fortfarande kunde förbättras på flera områden och man angav några sätt att göra den bättre (bl.a. genom en bättre presentation av alternativen och av konsekvensbedömningsmodellen, en bättre motivering av proportionaliteten i fråga om

förespråkade alternativ etc.). Dessa rekommendationer har så långt det varit möjligt införts i den slutliga konsekvensbedömningen.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Huvudmålen för detta förslag är att stärka EU:s position vid förhandlingar om tillträdesvillkor för varor, tjänster och leverantörer från EU till tredjeländers marknader för offentlig upphandling samt att klargöra rättsläget för utländska anbudsgivare, varor och tjänster som deltar på EU:s marknad för offentlig upphandling. I detta förslag fastställs därför en omfattande utrikespolitik för offentlig upphandling som reglerar utländska varors och tjänsters tillträde till EU:s upphandlingsmarknad. Det innehåller också mekanismer för att uppmuntra EU:s handelspartner att inleda diskussioner om marknadstillträde.

Först och främst förankras i EU-lagstiftningen principen om att varor och tjänster som omfattas av åtaganden om marknadstillträde ska behandlas på samma sätt som EU:s varor och tjänster på EU:s inre upphandlingsmarknad. Denna princip utvidgas även till att omfatta varor och tjänster med ursprung i de minst utvecklade länderna.

När det gäller behandlingen av varor och tjänster som inte omfattas av åtaganden om marknadstillträde, planeras en trestegsmetod.

Med kommissionens godkännande får upphandlande myndigheter/enheter utesluta anbud, om värdet av varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av det totala värdet av de varor och tjänster som ingår i anbudet. Efter det att den upphandlande myndigheten/enheten i meddelandet om upphandling har underrättat potentiella anbudsgivare om att man tänker utesluta dessa anbud, ska den underrätta kommissionen om den får in anbud inom denna kategori. Kommissionen bör godkänna detta, om det inte föreligger en väsentligen ömsesidigt öppen marknad mellan EU och det land i vilket varorna och/eller tjänsterna har sitt ursprung. Kommissionen kommer att godkänna att anbud utesluts, om de berörda varorna och tjänsterna omfattas av ett EU-förbehåll mot marknadstillträde i ett internationellt avtal.

I förslaget fastställs dessutom en EU-mekanism för att ytterligare stärka EU:s position i internationella förhandlingar om marknadstillträde. Mekanismen baseras på utredningar som kommissionen genomför, samråd med tredjeländer och vid behov på att kommissionen vidtar tillfälliga restriktiva åtgärder.

Kommissionen får på begäran av berörda parter eller på eget initiativ utreda om restriktivt upphandlingsbruk förekommer. Om kommissionen konstaterar att så är fallet, ska den bjuda in det berörda landet till samråd för att detta bruk ska åtgärdas och företagen i EU få bättre tillträde till marknaden.

Om det berörda landet är ovilligt att inleda samråd eller komma med tillfredsställande lösningar på de restriktiva upphandlingsåtgärderna, kan EU fatta beslut om att för det landets varor och/eller tjänster tillfälligt begränsa tillträdet till EU:s upphandlingsmarknad.

Som ett komplement till bestämmelserna om onormalt låga anbud i den föreslagna revideringen av upphandlingsdirektiven, ska slutligen upphandlande myndigheter/enheter informera övriga anbudsgivare om de avser att godta onormalt låga anbud där värdet av varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av det totala värdet av varorna och tjänsterna i anbudet. Att tredjeländer ska följa ILO:s grundläggande arbetsrättsliga normer tas upp i den föreslagna revideringen av upphandlingsdirektiven, varför detta inte behöver behandlas i föreliggande text.

Detta initiativ är utformat som ett politiskt verktyg för att främja förhandlingar och det bör framhållas att det inte syftar till att stänga EU:s upphandlingsmarknad, utan till att förbättra tillträdet till våra handelspartners marknader för offentlig upphandling. Det är absolut nödvändigt att vidmakthålla sådan konkurrens vid upphandling på den inre marknaden som innebär konkreta fördelar för de upphandlande myndigheterna/enheterna och samhället i stort.

Rättslig grund

Artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Subsidiaritetsprincipen

Förslaget avser ett område där Europeiska unionen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

I detta förslag görs en noggrann avvägning mellan alla relevanta berörda parter intressen, och EU:s åtgärd går till form och innehåll inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördraget.

För det första ska de upphandlande myndigheterna/enheterna under kommissionens tillsyn ha rätt att utesluta anbud vars varor och tjänster till mer än 50 % inte omfattas av internationella åtaganden. På så sätt kan de upphandlande myndigheterna/enheterna själva välja om de ska godta varor och tjänster oavsett ursprung eller också begränsa tillträdet för varor och tjänster som inte omfattas av EU:s internationella avtal. Det förutsätter att dessa begränsningar är förenliga med EU:s gemensamma handelspolitik, som uteslutande är EU:s behörighet. Kommissionens tillsyn är noga utformad för att säkerställa enhetlighet och proportionalitet. För det andra garanterar kommissionens verktyg enligt denna förordning att EU har en mekanism, så att man kan utreda restriktivt upphandlingsbruk och samråda med berört tredjeland om denna. Kommissionen kommer bara att vidta tillfälliga restriktiva åtgärder, om ingen annan lösning kan nås.

De administrativa kostnaderna hålls så låga som möjligt, men åtgärder måste vidtas för en fortsatt konsekvent gemensam handelspolitik. Tillsyns- och utredningsmekanismer ska införas på de avdelningar inom kommissionen som i dag arbetar med de externa aspekterna av politiken för offentlig upphandling och med övervakning av marknadstillträde. Det begränsar effekterna på kommissionens personalresurser. De upphandlande myndigheternas/enheternas administrativa bördor inskränker sig till situationer, där kommissionen vidtar restriktiva åtgärder eller där de väljer att tillgripa mekanismen. De bör då använda standardiserade deklarerationer, vilket begränsar de undersökningar som enskilda myndigheter/enheter måste göra för att belägga varornas eller tjänsternas ursprung.

Val av regleringsform

Det föreslagna rättsinstrumentet är en förordning.

Andra regleringsformer skulle inte vara lämpliga, eftersom endast en förordning i tillräcklig utsträckning kan säkerställa att Europeiska unionen vidtar enhetliga åtgärder på den gemensamma handelspolitikens område. Detta instrument ger dessutom Europeiska kommissionen befogenheter som innebär att ett införlivande i nationell lagstiftning inte skulle vara meningsfullt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget har i sig inga budgetkonsekvenser. Kommissionens ytterligare uppgifter kan utföras med befintliga resurser.

5. ÖVRIGT

Översyn/ändring/tidsbegränsning

Förslaget innehåller en bestämmelse om översyn.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Den föreslagna rättsakten berör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och bör därför även gälla EES.

Närmare redogörelse för förslaget

I **artikel 1** definieras syftet och tillämpningsområdet för denna förordning som bygger på EU:s upphandlingsdirektiv 2004/17/EG och 2004/18/EG och kommissionens föreslagna direktiv om tilldelning av koncessioner⁷.

Artikel 2 innehåller lämpliga definitioner, varav de flesta har övertagits från EU:s upphandlingsdirektiv. Även ”varor och tjänster som omfattas” och ”varor och tjänster som inte omfattas” definieras, vilket är centralt för tillämpningen av denna förordning.

I **artikel 3** fastställs de för denna förordning tillämpliga ursprungsreglerna för varor och tjänster som upphandlas av myndigheter/enheter. I enlighet med EU:s internationella åtaganden stämmer ursprungsreglerna för varor överens med reglerna för ursprung som inte medför förmånsbehandling enligt definitionen i EU:s tullkodex (förordning (EEG) nr 2913/92). En tjänsts ursprung fastställs utifrån de relevanta bestämmelser i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som gäller etableringsrätten och definitionerna i GATS (artikel XXVIII).

I **artikel 4** fastställs vilka regler för tillträde till EU:s marknad för offentlig upphandling som är tillämpliga på utländska varor och tjänster som omfattas av EU:s åtaganden om marknadstillträde (nedan kallade *varor och tjänster som omfattas*) och på varor och tjänster med ursprung i de minst utvecklade länderna. Båda kategorierna måste behandlas som varor och tjänster från EU.

I **artikel 5** fastställs tillträdesreglerna för sådana varor och tjänster med ursprung i tredjeländer som inte omfattas av EU:s åtaganden om marknadstillträde (nedan kallade *varor och tjänster som inte omfattas*). Tillträdet kan för dessa varor och tjänster bli föremål för restriktiva åtgärder som vidtas av de upphandlande myndigheterna/enheterna eller kommissionen, inom ramen för mekanismerna enligt denna förordning.

I **artikel 6** fastställs det på vilka villkor kommissionen får godkänna att enskilda upphandlande myndigheter/enheter utesluter anbud från anbudsförfaranden. Förutsättningen är att värdet av de varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av det totala värdet av de varor eller tjänster som ingår i anbud, där avtalsvärdet beräknas till minst 5 000 000 euro.

Om en upphandlande myndighet/enhet i meddelandet om upphandling har uppgett att man planerar utesluta varor och tjänster som inte omfattas och får in anbud som hör till denna kategori, ska de anmäla detta till kommissionen och uppge anbudens egenskaper. Att döma av

⁷ KOM(2011) 897.

EUT-meddelandena i TED (*Tenders European Daily*) har bara 7 % av alla avtal som offentliggjorts i denna ett värde som överstiger 5 miljoner euro. Emellertid svarar dessa avtal för 61 % av EU:s hela marknad för offentlig upphandling. Kommissionen räknar med att få in högst 35–45 meddelanden per år.

För avtal med ett beräknat värde på minst 5 000 000 euro bör det vara kommissionen som fattar beslut om uteslutning. Kommissionen bör för alla avtal godkänna planerad uteslutning, om de berörda varorna och tjänsterna omfattas av förbehåll mot marknadstillträde enligt EU:s internationella avtal om offentlig upphandling. Saknas sådant avtal, ska kommissionen godkänna uteslutning om det berörda tredjelandet tillämpar restriktiva upphandlingsåtgärder som gör att det inte föreligger en väsentligen ömsesidigt öppen marknad mellan unionen och tredjelandet i fråga. När kommissionen bedömer om det föreligger en väsentligen ömsesidigt öppen marknad, ska den undersöka i vilken mån det berörda landets lagstiftning om offentlig upphandling säkerställer öppenhet enligt internationella standarder inom offentlig upphandling och utesluter all diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen. Den ska också undersöka i vilken mån offentliga myndigheter och/eller enskilda upphandlande enheter tillämpar eller inför diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen.

I **artikel 7** föreskrivs att upphandlande myndigheter/enheter ska informera övriga anbudsgivare i ett tilldelningsförfarande om sitt beslut att godta ett onormalt lågt anbud, där värdet av de varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av det totala värdet av anbudets varor eller tjänster.

I **artikel 8** fastställs på vilka villkor kommissionen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller berörda parter får inleda en extern utredning om restriktivt upphandlingsbruk i tredjeländer, och hur en sådan utredning ska genomföras.

I **artikel 9** fastställs en mekanism för samråd med tredjeländer, i fall där kommissionen efter en extern upphandlingsutredning finner att det berörda tredjelandet har infört eller tillämpar restriktivt upphandlingsbruk. Enligt denna mekanism ska kommissionen bjuda in det berörda landet till diskussioner, i syfte att avskaffa restriktivt upphandlingsbruk och trygga öppenhet och lika behandling för leverantörer, varor och tjänster från EU. Samrådssystemet tillgodoser de olika situationer som bör beaktas, exempelvis förekomsten av en tvistlösningsmekanism för restriktivt upphandlingsbruk som påverkar upphandling, unilaterala avhjälpande åtgärder eller att ett internationellt avtal ingås som föreskriver lika behandling av sådana leverantörer, varor och tjänster från EU som tidigare varit föremål för restriktivt upphandlingsbruk. Kommissionen får mandat att anta en genomförandeakt som förbjuder att sådana anbud utesluts som inbegriper varor och tjänster som inte omfattas och som har sitt ursprung i länder med vilka det förs förhandlingar om väsentligt marknadstillträde och där det finns rimliga utsikter till att det restriktiva upphandlingsbruket avskaffas inom en nära framtid.

Genom **artikel 10** får kommissionen befogenhet att anta en genomförandeakt om ”restriktiva åtgärder”, förutsatt att kommissionen efter sin utredning har funnit att restriktivt upphandlingsbruk förekommer i ett tredjeland och att kommissionen inom samrådsmekanismens ram har försökt föra diskussioner om marknadstillträde. Sådana åtgärder kan i princip handla om att i) vissa anbud diskvalificeras som till mer än 50 % består av varor eller tjänster med ursprung i det berörda landet, och/eller ii) ett obligatoriskt prispåslag på anbudets varor eller tjänster med ursprung i det berörda landet.

Artikel 11 innehåller bestämmelser om återkallande eller tillfälligt upphävande av restriktiva åtgärder som vidtagits och om kommissionens beslut om förbud för upphandlande myndigheter/enheter att tillämpa artikel 6.

I **artikel 12** anges bestämmelser för lämnandet av information till anbudsgivare om tillämpningen av restriktiva åtgärder som kommissionen antagit vid enskilda upphandlingsförfaranden.

I **artikel 13** fastställs när upphandlande myndigheter/enheter får åsidosätta åtgärder som antagits i enlighet med denna förordning. Syftet med denna bestämmelse är att ge upphandlande myndigheter/enheter det manöverutrymme de behöver för att kunna tillgodose sina upphandlingsbehov, samtidigt som kommissionens korrekta tillsyn tryggas genom anmälningsplikten.

I **artikel 14 och 15** fastställs kommissionens mandat att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14 när det gäller ändring av bilagan, så att det där återges om unionen ingått nya internationella avtal om offentlig upphandling.

I **artikel 16** fastställs rättsmedel för överträdelser av förordningens bestämmelser.

I **artikel 17** föreskrivs det kommittéförfarande som gäller för antagandet av genomförandeakter. Dessutom ges kommissionen befogenhet att anta genomförandeåtgärder för att införa standardformulär.

Artikel 18 innehåller bestämmelser om konfidentialitet för uppgifter som lämnas i enlighet med denna förordning.

I **artikel 19** föreskrivs att kommissionen ska rapportera om genomförandet av denna förordning åtminstone vart tredje år efter det att den har trätt i kraft.

Genom **artikel 20** upphävs artiklarna 58 och 59 i direktiv 2004/17/EG.

I **artikel 21** anges när denna förordning träder i kraft.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om tillträdet för varor och tjänster från tredjeländer till unionens inre marknad för offentlig upphandling och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁸,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen föreskrivs det att unionen ska utforma och föra en gemensam politik och vidta åtgärder samt verka för att säkerställa en hög grad av samarbete inom alla områden för internationella förbindelser, för att bland annat främja integreringen av alla länder i världsekonomin, även genom gradvis avskaffande av restriktioner för internationell handel.
- (2) Enligt artikel 206 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) ska unionen, genom att upprätta en tullunion, i enlighet med sina gemensamma intressen bidra till en harmonisk utveckling av världshandeln, en gradvis avveckling av restriktionerna i den internationella handeln och i utländska direktinvesteringar samt en sänkning av tullmurarna och andra åtgärder.
- (3) Enligt artikel 26 i EUF-fördraget ska unionen besluta om åtgärder i syfte att upprätta den inre marknaden eller säkerställa dess funktion och den inre marknaden ska omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördragen.
- (4) Enligt artikel III:8 i Allmänna tull- och handelsavtalet från 1994 och artikel XIII i Allmänna tjänstehandelsavtalet utesluts offentlig upphandling från huvuddelen av de multilaterala WTO-reglerna.

⁸ EUT C , , s. .

⁹ EUT C , , s. .

- (5) Inom ramen för WTO och genom dess bilaterala förbindelser förespråkar unionen ett ambitiöst öppnande av unionens och dess handelspartners internationella marknader för offentlig upphandling, i en anda av ömsesidighet och gemensam nytta.
- (6) Många tredjeländer är motvilliga till att öppna sina upphandlingsmarknader för internationell konkurrens eller till att öppna dessa marknader mer än vad de redan har gjort. Unionens ekonomiska aktörer möts därför av restriktivt upphandlingsbruk från många av unionens handelspartners sida. Detta restriktiva upphandlingsbruk leder till att omfattande affärsmöjligheter går förlorade.
- (7) Endast ett fåtal bestämmelser om den externa dimensionen av unionens politik för offentlig upphandling återfinns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster¹⁰ respektive Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster¹¹. Det gäller särskilt artiklarna 58 och 59 i direktiv 2004/17/EG. Dessa bestämmelser har emellertid bara ett begränsat tillämpningsområde och i avsaknad av riktlinjer tillämpas de inte så ofta av upphandlande myndigheter/enheter.
- (8) Enligt artikel 207 i EUF-fördraget ska den gemensamma handelspolitiken för offentlig upphandling grunda sig på enhetliga principer.
- (9) För att rättslig klarhet ska råda för ekonomiska aktörer och upphandlande myndigheter/enheter i unionen och tredjeländer, bör EU:s rättsordning återspegla de internationella åtaganden om marknadstillträde som unionen har ingått gentemot tredjeländer inom offentlig upphandling. Det skulle säkerställa att de faktiskt tillämpas. Kommissionen bör utfärda riktlinjer om hur Europeiska unionens gällande internationella åtaganden om marknadstillträde ska tillämpas. Riktlinjerna bör uppdateras regelbundet och erbjuda praktisk information.
- (10) Inom hela Europeiska unionen krävs det en harmonisering av hur tredjeländers varor och tjänster behandlas som inte omfattas av unionens internationella åtaganden, för att förbättra EU:s ekonomiska aktörers tillträde till vissa tredjeländers upphandlingsmarknader som skyddas av restriktivt upphandlingsbruk och för att upprätthålla lika konkurrensvillkor på EU:s inre marknad.
- (11) Ursprungsregler bör därför fastställas, så att upphandlande myndigheter/enheter kan veta om varor och tjänster omfattas av Europeiska unionens internationella åtaganden. En varas ursprung bör fastställas i enlighet med artiklarna 22–26 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen¹². Enligt den förordningen ska varor som i sin helhet har framställts inom unionen anses vara unionsvaror. Varor vars tillverkning skett inom ett eller flera tredjeländer ska anses ha sitt ursprung i det land där de genomgick sin sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling på ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen. En tjänsts ursprung bör fastställas med utgångspunkt från var den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller den har sitt ursprung. Riktlinjerna enligt skäl 9 bör avse den praktiska tillämpningen av ursprungsreglerna.

¹⁰ EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

¹¹ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

¹² EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

- (12) För upphandlingsförfaranden med ett beräknat avtalsvärde på minst 5 000 000 euro bör kommissionen bedöma om den ska godkänna att varor och tjänster som inte omfattas av Europeiska unionens internationella åtaganden utesluts av upphandlande myndigheter/enheter i den mening som avses i [Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG, 2004/18/EG och [...] om tilldelning av koncessioner¹³].
- (13) För öppenhet och insyn bör de ekonomiska aktörerna genom det meddelande om upphandling som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* informeras av upphandlande myndigheter/enheter om att dessa planerar att utöva sin befogenhet enligt denna förordning att från upphandlingen utesluta sådana anbud om varor och tjänster med ursprung utanför Europeiska unionen där värdet av de varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av varornas eller tjänsternas totala värde.
- (14) För att kommissionen ska kunna fatta ett beslut i saken, bör upphandlande myndigheter/enheter på ett standardformulär med tillräckliga uppgifter till kommissionen anmäla att man planerar utesluta sådana varor och tjänster som inte omfattas av unionens internationella åtaganden.
- (15) För avtalsvärden på minst 5 000 000 euro bör kommissionen godkänna den planerade uteslutningen, om det finns ett uttryckligt EU-förbehåll mot marknadstillträde för de varor och/eller tjänster som föreslås uteslutas i det internationella avtalet om marknadstillträde vid offentlig upphandling mellan unionen och det land där varorna och/eller tjänsterna har sitt ursprung. Saknas ett sådant avtal, bör kommissionen godkänna uteslutningen, om det berörda tredjelandet tillämpar restriktiva upphandlingsåtgärder som gör att det inte föreligger en väsentligen ömsesidigt öppen marknad mellan unionen och tredjelandet i fråga. Väsentlig ömsesidighet bör anses saknas, om restriktiva upphandlingsåtgärder gör att ekonomiska aktörer, varor och tjänster från EU utsätts för allvarlig och återkommande diskriminering.
- (16) När kommissionen bedömer huruvida väsentlig ömsesidighet saknas, bör den undersöka i vilken mån det berörda landets lagstiftning om offentlig upphandling säkerställer öppenhet enligt internationella standarder inom offentlig upphandling och utesluter all diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen. Den ska också undersöka i vilken mån offentliga myndigheter och/eller enskilda upphandlande enheter tillämpar eller inför diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen.
- (17) Kommissionen bör ha möjlighet att förhindra att en planerad uteslutning inverkar negativt på pågående handelsförhandlingar med det berörda landet. Om ett land för ingående förhandlingar med EU om marknadstillträde inom offentlig upphandling och kommissionen bedömer att det finns rimliga utsikter till att det restriktiva upphandlingsbruket avskaffas inom en snar framtid, bör den därför kunna anta en genomförandeakt som föreskriver att varor och tjänster från det landet under ett år inte får uteslutas från förfaranden för kontraktstilldelning.
- (18) Mot bakgrund av att den gemensamma handelspolitiken omfattar tillträdet för tredjeländers varor och tjänster till unionens marknad för offentlig upphandling, bör medlemsstaterna eller deras upphandlande myndigheter/enheter inte kunna begränsa tillträdet för tredjeländers varor eller tjänster till sina anbuds-förfaranden på andra sätt än de som föreskrivs i denna förordning.

¹³ EUT L....

- (19) Det är lämpligt att förstärka öppenheten vid hanteringen av onormalt låga anbud. De upphandlande myndigheter/enheter har nämligen allt större svårigheter att bedöma anbudsgivares förklaringar, i samband med anbud om varor och tjänster med ursprung utanför Europeiska unionen där värdet av de varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av varornas eller tjänsternas totala värde. Den upphandlande myndighet/enhet som planerar att acceptera ett onormalt lågt anbud bör skriftligen informera övriga anbudsgivare om detta liksom om skälen för det onormalt låga priset eller de onormalt låga kostnaderna, utöver bestämmelserna i artikel 69 i direktivet om offentlig upphandling och artikel 79 i direktivet om upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster. På detta sätt kan anbudsgivarna bidra till en korrektare bedömning av om den utvalda anbudsgivaren till fullo kommer att kunna fullfölja avtalet på de i anbudshandlingarna angivna villkoren. Därför skulle denna ytterligare information åstadkomma mer lika villkor på EU:s marknad för offentlig upphandling.
- (20) På eget initiativ eller efter ansökan av berörda parter eller en medlemsstat, bör kommissionen när som helst kunna inleda en extern utredning av restriktivt upphandlingsbruk som påstås förekomma i ett tredjeland. I denna ska det särskilt beaktas om kommissionen godkänt ett antal planerade uteslutningar avseende ett tredjeland i enlighet med artikel 6.2 i denna förordning. Dessa utredningsförfaranden bör inte påverka tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO)¹⁴.
- (21) Om kommissionen på grundval av tillgängliga uppgifter har anledning att tro att ett tredjeland har infört eller tillämpar restriktivt upphandlingsbruk, bör den kunna inleda en utredning. Om restriktivt upphandlingsbruk konstateras i ett tredjeland, bör kommissionen bjuda in det berörda landet till samråd för att förbättra möjligheterna för ekonomiska aktörer, varor och tjänster att delta i offentlig upphandling i det landet.
- (22) Om samrådet med det berörda landet inte leder till att möjligheterna att delta i upphandling förbättras i tillräcklig utsträckning för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från EU, bör kommissionen vidta lämpliga restriktiva åtgärder.
- (23) Sådana åtgärder kan bestå i att vissa varor och tjänster från det berörda tredjelandet utesluts vid offentlig upphandling i Europeiska unionen, eller att anbud med varor eller tjänster med ursprung i det landet blir föremål för ett obligatoriskt prispåslag. För att undvika att dessa åtgärder kringgås kan det också vara nödvändigt att utesluta vissa utlandskontrollerade eller utlandsägda juridiska personer som är etablerade i Europeiska unionen, men som inte idkar faktisk affärsverksamhet i sådan utsträckning att den har en direkt och verklig koppling till den berörda medlemsstatens ekonomi. Lämpliga åtgärder bör stå i proportion till det restriktiva upphandlingsbruk som de är riktade mot.
- (24) Det är av yttersta vikt att upphandlande myndigheter/enheter har tillgång till ett brett urval av högkvalitativa produkter, så att de kan tillgodose sina inköpsbehov till konkurrenskraftiga priser. Upphandlande myndigheter/enheter bör därför ha möjlighet att åsidosätta åtgärder som begränsar tillgången till varor eller tjänster som inte

¹⁴ EGT L 349, 31.12.1994.

omfattas, om det inte finns tillgång till varor eller tjänster från unionen och/eller varor eller tjänster som omfattas och som uppfyller den upphandlande myndighetens/enhetens krav, när det gäller att trygga väsentliga offentliga behov, exempelvis på området hälsa och allmän säkerhet. Detsamma gäller, om tillämpningen av åtgärden leder till en oproportionerlig ökning av priset eller kostnaderna för kontraktet.

- (25) Om upphandlande myndigheter/enheter felaktigt åsidosätter åtgärder som begränsar tillgången till varor eller tjänster som inte omfattas, bör kommissionen kunna tillämpa korrigeringsmekanismen enligt artikel 3 i rådets direktiv 89/665/EEG om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten¹⁵ eller artikel 8 i rådets direktiv 92/13/EEG om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna¹⁶. Av samma skäl bör kontrakt förklaras vara ogiltiga i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG¹⁷, om de ingåtts med en ekonomisk aktör i strid mot kommissionens beslut om planerad uteslutning som upphandlande myndigheter/enheter meddelat eller i strid mot åtgärder som begränsar tillgången till varor eller tjänster som inte omfattas.
- (26) Det är lämpligt att likställa varor och tjänster från de minst utvecklade länderna med varor och tjänster från unionen, mot bakgrund av unionens övergripande politik när det gäller dessa länder som föreskrivs i bland annat rådets förordning (EG) nr 732/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet från och med den 1 januari 2009.
- (27) I syfte att Europeiska unionens lagstiftning ska återspegla de internationella åtaganden om marknadstillträde inom offentlig upphandling som ingås efter antagandet av denna förordning, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att införa ändringar i den förteckning över internationella avtal som bifogas denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt och som möjligt och på lämpligt sätt.
- (28) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.
- (29) Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter för att utarbeta standardformulär för offentliggörandet av meddelanden, anmälningar till kommissionen respektive varors eller tjänsters ursprung. Sådana beslut har varken några ekonomiska effekter eller effekter på tillämpningsområdet för skyldigheter enligt denna förordning och på dessas karaktär. Tvärtom är dessa rättsakter rent

¹⁵ EGT L 395, 30.12.1989, s. 33.

¹⁶ EGT L 76, 23.3.1992, s. 14.

¹⁷ EUT L 335, 20.12.2007, s. 31.

administrativa och ska underlätta tillämpningen av de bestämmelser som fastställs i denna förordning.

- (30) Kommissionen bör åtminstone vart tredje år rapportera om tillämpningen av denna förordning.
- (31) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det för att uppnå det grundläggande målet att fastställa en gemensam utrikespolitik på området offentlig upphandling nödvändigt och lämpligt att fastställa regler om behandlingen av varor och tjänster som inte omfattas av Europeiska unionens internationella åtaganden. Denna förordning om tillträde för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från tredjeländer går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I **ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om tillträde för tredjelands varor och tjänster vid upphandlande EU-myndigheters/enheters tilldelning av kontrakt för utförande av byggtreprenad(er), leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, och inrättas förfaranden för att stödja förhandlingar om tillträde för unionens varor och tjänster till tredjeländers marknader för offentlig upphandling.
2. Denna förordning ska tillämpas på kontrakt som omfattas av följande rättsakter:
 - (a) Direktiv [2004/17/EG].
 - (b) Direktiv [2004/18/EG].
 - (c) Direktiv [201./... (*om tilldelning av koncessioner*)].

Denna förordning ska tillämpas på tilldelning av kontrakt där varorna eller tjänsterna upphandlas för offentliga ändamål och inte för kommersiell återförsäljning eller för att användas vid varuproduktion eller kommersiell saluföring av tjänster.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - (a) *leverantör*: alla fysiska eller juridiska personer som erbjuder varor på marknaden.
 - (b) *tjänsteproducent*: alla fysiska eller juridiska personer som på marknaden erbjuder sig att utföra byggtreprenad(er) eller tjänster.
 - (c) *upphandlande myndighet/enhet*: upphandlande myndighet enligt definitionen i [artikel 1.9 i direktiv 2004/18/EG och upphandlande enhet enligt definitionen i

artikel 2 i direktiv 2004/17/EG och artiklarna 3 och 4 i direktiv 20.. om tilldelning av koncessioner].

- (d) *varor eller tjänster som omfattas*: varor eller tjänster med ursprung i ett land med vilket unionen har slutit ett internationellt avtal inom offentlig upphandling, inklusive åtaganden om marknadstillträde som avtalet är tillämpligt på. Bilaga I till denna förordning innehåller en förteckning över relevanta avtal.
- (e) *varor eller tjänster som inte omfattas*: varor eller tjänster med ursprung i ett land med vilket unionen inte har slutit något internationellt avtal inom offentlig upphandling som innehåller åtaganden om marknadstillträde, eller varor eller tjänster med ursprung i ett land med vilket unionen har slutit ett sådant internationellt avtal men som avtalet inte är tillämpligt på.
- (f) *åtgärd*: lagar, författningar eller praxis, eller en kombination av dessa.
- (g) *berörd part*: ett företag som har bildats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, som har sitt säte, sin centrala förvaltning eller huvudsakliga verksamhet inom unionen och som direkt berörs av produktionen av de varor eller tjänster som är föremål för tredjeländers restriktiva upphandlingsåtgärder.

2. I denna förordning avses med

- (a) *land*: varje stat eller särskilt tullområde, utan att sådan nomenklatur har konsekvenser för suveränitet,
- (b) *ekonomisk aktör*: såväl tjänsteleverantör som tjänsteproducent,
- (c) *anbudsgivare*: en ekonomisk aktör som har lämnat ett anbud,
- (d) *tjänsteproduktion*: utförande av byggentreprenad(er) i den mening som avses i [direktiven 2004/17/EG, 2004/18/EG och direktiv 201../. om tilldelning av koncessioner],
- (e) *obligatoriskt prispåslag*: skyldighet för de upphandlande myndigheterna/enheterna att – med vissa undantag – höja priset på de tjänster och/eller varor med ursprung i vissa tredjeländer som har erbjudits i upphandlingsförfaranden.

Artikel 3

Ursprungsregler

1. En varas ursprung ska fastställas i enlighet med artiklarna 22–26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen¹⁸.
2. En tjänsts ursprung ska fastställas med utgångspunkt från var den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller den har sitt ursprung. Tjänsteproducentens ursprung ska anses vara följande:

¹⁸ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

- (a) Vid fysisk person, det land där denne är medborgare och har permanent uppehållstillstånd.
- (b) Vid juridisk person, något av följande:
 - (1) Om tjänsten tillhandahålls på annat sätt än genom affärsrörelse i unionen, det land där den juridiska personen har bildats eller på annat sätt organiserats enligt lagstiftningen i det landet och på vars territorium den juridiska personen utövar faktisk affärsverksamhet.
 - (2) Om tjänsten tillhandahålls genom affärsrörelse i unionen, den medlemsstat där den juridiska personen är etablerad och på vars territorium den juridiska personen utövar sådan faktisk affärsverksamhet som har en direkt och verklig koppling till den berörda medlemsstatens ekonomi.

Vid tillämpningen av punkt 2 ska, om den juridiska personen inte utövar faktisk affärsverksamhet som har en direkt och verklig koppling till den berörda medlemsstatens ekonomi, avses var den fysiska eller juridiska person har sitt ursprung som äger eller kontrollerar den juridiska person som tillhandahåller tjänsten.

Den juridiska person som tillhandahåller tjänsten ska anses vara

”ägd” av personer från ett visst land, om mer än 50 % av dess aktiekapital ägs av nyttjandeberättigade personer från det landet, respektive ”kontrollerad” av personer från ett visst land, om dessa personer kan utse en majoritet av företagsledarna eller på annat sätt lagenligt leda verksamheten.

- 3. Vid tillämpningen av denna förordning ska varor eller tjänster med ursprung i andra länder i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än medlemsstaterna behandlas som varor eller tjänster med ursprung i medlemsstaterna.

Kapitel II

BEHANDLING AV VAROR OCH TJÄNSTER SOM OMFATTAS OCH INTE OMFATTAS, ONORMALT LÅGA ANBUD

Artikel 4

Behandling av varor och tjänster som omfattas

Vid tilldelning av kontrakt för att utföra byggtrepprenad(er), leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster ska upphandlande myndigheter/enheter behandla varor och tjänster som omfattas på samma sätt som varor och tjänster med ursprung i Europeiska unionen.

Varor eller tjänster med ursprung i de minst utvecklade länder som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 732/2008 ska behandlas som varor och tjänster som omfattas.

Artikel 5

Tillträdesregler för varor och tjänster som inte omfattas

Kommissionen kan vidta restriktiva åtgärder avseende varor och tjänster som inte omfattas

- a) på begäran av enskilda upphandlande myndigheter/enheter i enlighet med artikel 6,
- b) i enlighet med artiklarna 10 och 11.

Artikel 6

Befogenhet för upphandlande myndigheter/enheter att utesluta anbud med varor och tjänster som inte omfattas

1. På begäran av upphandlande myndigheter/enheter ska kommissionen bedöma om den på följande villkor och för kontrakt med ett beräknat värde på minst 5 000 000 euro (exklusive mervärdesskatt) från kontraktstilldelningsförfaranden ska utesluta anbud om varor och tjänster med ursprung utanför unionen, om värdet av varor och tjänster som inte omfattas överstiger 50% av det totala värdet av anbudets varor och tjänster.
2. Om upphandlande myndigheter/enheter i enlighet med punkt 1 planerar att begära en uteslutning från kontraktstilldelningsförfaranden, ska de uppge detta i det meddelande om upphandling som de ska offentliggöra enligt artikel 35 i direktiv 2004/18/EG, enligt artikel 42 i direktiv 2004/17/EG eller artikel 26 i direktivet om tilldelning av koncessioner.

Den upphandlande myndigheten/enheten ska begära att anbudsgivarna upplyser om var anbudets varor och/eller tjänster har sitt ursprung och om dessas värde. De ska godta egna deklARATIONER som preliminära belägg för att anbud inte kan uteslutas enligt punkt 1. En upphandlande myndighet kan när som helst under förfarandet anmoda en anbudsgivare att lämna in samtliga eller delar av de handlingar som krävs, när detta förefaller nödvändigt för att se till att förfarandet genomförs på ett korrekt sätt. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer standardformulären för deklARATIONER av varors och tjänsters ursprung. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.3.

Upphandlande myndigheter/enheter ska anmäla till kommissionen om de mottar anbud som uppfyller villkoren i punkt 1 och som de därför planerar att begära uteslutning för. Under anmälningsförfarandet får den upphandlande myndigheten/enheten fortsätta sin analys av anbudet.

Anmälan ska skickas elektroniskt med användning av standardformulär. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer standardformulären. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.3. Standardformuläret ska minst innehålla följande uppgifter:

- (a) Den upphandlande myndighetens/enhetens namn och kontaktuppgifter.
- (b) En beskrivning av kontraktets ändamål.

- (c) Namn och kontaktuppgifter för den ekonomiska aktör vars anbud skulle uteslutas.
- (d) Den ekonomiska aktörens och varornas och/eller tjänsternas ursprung respektive deras värde.

Kommissionen får begära ytterligare uppgifter av den upphandlande myndigheten/enheten.

Uppgifterna ska lämnas inom åtta arbetsdagar, räknat från den första arbetsdagen efter den dag som den mottar begäran om ytterligare uppgifter. Om kommissionen inte erhåller några uppgifter under denna period, ska perioden som anges i punkt 3 förlängas tills kommissionen erhåller de begärda uppgifterna.

- 3. För kontrakt som avses i punkt 1 ska kommissionen anta en genomförandeakt om godkännandet av den planerade uteslutningen, senast inom två månader räknat från den dag som den mottar anmälan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.2. Tidsfristen kan dock förlängas en gång med högst två månader i vederbörligen berättigade fall, särskilt om uppgifterna i anmälan eller de bifogade dokumenten är ofullständiga eller oriktiga eller om de redovisade förhållandena förändras väsentligt. Uteslutningen ska anses ha avvisats av kommissionen, om kommissionen i slutet av denna tvåmånadersperiod eller den förlängda perioden inte har fattat något beslut om att godkänna eller avvisa den.
- 4. När kommissionen antar genomförandeakter enligt punkt 3, ska den godkänna planerad uteslutning i följande fall:
 - (a) Om det i det internationella avtal om marknadstillträde vid offentlig upphandling mellan unionen och det land där varorna och/eller tjänsterna har sitt ursprung finns ett uttryckligt unionsförbehåll mot marknadstillträde för de varor och/eller tjänster som föreslås uteslutas.
 - (b) Om ett avtal enligt punkt a saknas och det berörda tredjelandet tillämpar restriktiva upphandlingsåtgärder som gör att det inte föreligger en väsentligen ömsesidigt öppen marknad mellan unionen och tredjelandet i fråga.

Vid tillämpningen av led b ska väsentlig ömsesidighet anses saknas, om restriktiva upphandlingsåtgärder gör att ekonomiska aktörer, varor och tjänster från EU utsätts för allvarlig och återkommande diskriminering.

När kommissionen antar genomförandeakter enligt punkt 3, får den inte godkänna en planerad uteslutning, om det skulle strida mot åtaganden om marknadstillträde som unionen ingått i sina internationella avtal.

- 5. När kommissionen bedömer huruvida väsentlig ömsesidighet saknas, ska den undersöka följande:
 - (a) I vilken mån det berörda landets lagstiftning om offentlig upphandling säkerställer öppenhet enligt internationella standarder inom offentlig upphandling och utesluter all diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen.
 - (b) I vilken mån offentliga myndigheter och/eller enskilda upphandlande enheter tillämpar eller inför diskriminering av varor, tjänster och ekonomiska aktörer från unionen.
- 6. Innan kommissionen fattar ett beslut enligt punkt 3, ska den höra den eller de anbudsgivare som berörs.

7. Upphandlande myndigheter/enheter som har uteslutit anbud enligt punkt 1 ska uppge detta i det meddelande om tilldelning av kontrakt som de ska offentliggöra enligt artikel 35 i direktiv 2004/18/EG, artikel 42 i direktiv 2004/17/EG eller artikel 27 i direktivet om tilldelning av koncessioner. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer standardformulären för meddelanden om tilldelning av kontrakt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.3.
8. Punkt 1 ska inte gälla, om kommissionen har antagit en genomförandeakt om tillfälligt marknadstillträde för varor och tjänster från ett land som för ingående förhandlingar med unionen enligt artikel 9.4.

Kapitel III **BESTÄMMELSER OM ONORMALT LÅGA ANBUD**

Artikel 7

Onormalt låga anbud

Om den upphandlande myndigheten/enheten, efter att ha granskat anbudsgivarens förklaringar, planerar att enligt artikel 69 i direktivet om offentlig upphandling eller enligt artikel 79 i direktivet om upphandling av enheter som bedriver verksamhet på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, godta ett onormalt lågt anbud rörande varor och/eller tjänster med ursprung utanför unionen, där värdet av de varor eller tjänster som inte omfattas överstiger 50 % av det totala värdet av de varor eller tjänster som ingår i anbudet, ska de skriftligen underrätta de övriga anbudsgivarna om detta, inklusive skälen till de onormalt låga priserna eller kostnaderna.

En upphandlande myndighet/enhet får dock underlåta att lämna ut uppgifter, om detta skulle hindra tillämpning av lag, på annat sätt strida mot allmänintresset, skada offentliga eller privata ekonomiska aktörers legitima affärsintressen eller motverka en sund konkurrens dem emellan.

Kapitel IV **KOMMISSIONENS UTREDNINGAR, SAMRÅD OCH TILLFÄLLIGA ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖR VAROR OCH TJÄNSTER SOM INTE OMFATTAS BEGRÄNSA TILLTRÄDET TILL EU: S MARKNAD FÖR OFFENTLIG UPPHANDLING**

Artikel 8

Utredning av marknadstillträde för EU:s ekonomiska aktörer, varor och tjänster till marknaderna för offentlig upphandling i tredjeländer

1. Om kommissionen anser det vara i unionens intresse, får den när som helst – på eget initiativ eller efter ansökan av berörda parter eller en medlemsstat – inleda en extern upphandlingsutredning om påstådda restriktiva upphandlingsåtgärder.
I synnerhet ska kommissionen beakta om planerade uteslutningar har godkänts i enlighet med artikel 6.3 i denna förordning.

Om en utredning inleds, ska kommissionen offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning*, med uppmaning till berörda parter och medlemsstater att inom en viss tid lämna all relevant information till kommissionen.

2. Utredningen enligt punkt 1 ska baseras på de kriterier som föreskrivs i artikel 6.
3. Kommissionens bedömning av om det berörda tredjelandet tillämpar restriktiva upphandlingsåtgärder ska baseras på de berörda parternas och medlemsstaternas lämnade uppgifter och/eller på uppgifter som kommissionen inhämtat under sin utredning och ska slutföras inom nio månader efter det att utredningen har inletts. I vederbörligen motiverade fall kan denna period förlängas med tre månader.
4. Kommissionen ska anta ett beslut om att avsluta den externa utredningen, om denna visar att det berörda tredjelandet inte tillämpar de påstådda restriktiva upphandlingsåtgärderna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 9

Samråd med tredjeland

1. Om en utredning visar att ett tredjeland tillämpar restriktiva upphandlingsåtgärder och kommissionen anser det ligga i EU:s intresse, ska den uppmana tredjelandet till samråd för att se till att unionens ekonomiska aktörer, varor och tjänster kan delta i anbuds förfaranden för tilldelning av offentliga kontrakt i det landet på villkor som inte är mindre förmånliga än de som gäller för det landets egna ekonomiska aktörer, varor och tjänster samt för att säkerställa att principerna om öppenhet och lika behandling tillämpas.

Om det berörda landet avvisar uppmaningen till samråd, ska kommissionen fatta beslut utifrån föreliggande uppgifter, när den antar genomförandeakter enligt artikel 10 om att begränsa tillträdet för varor och tjänster med ursprung i det tredjelandet.

2. Om det berörda landet är part i WTO-avtalet om offentlig upphandling eller har ingått ett handelsavtal med EU med bestämmelser om offentlig upphandling, ska kommissionen följa samrådsmekanismerna och/eller tvistlösningsförfarandena enligt det avtalet, om det restriktiva bruket rör upphandling som omfattas av det landets åtaganden om marknadstillträde för unionen.
3. Om det berörda landet när samråd inletts vidtar tillfredsställande avhjälpande/korrigerande åtgärder – men utan nya åtaganden om marknadstillträde – får kommissionen avbryta eller avsluta samrådet.

Kommissionen ska övervaka tillämpningen av dessa avhjälpande/korrigerande åtgärder, i tillämpliga fall på grundval av regelbundet mottagna uppgifter som den kan begära från det berörda tredjelandet.

Om de avhjälpande/korrigerande åtgärder som det berörda tredjelandet vidtagit är upphävd, avbrutna eller felaktigt genomförda, får kommissionen

- i) fortsätta eller återuppta samrådet med det berörda tredjelandet, och/eller
- ii) enligt artikel 10 anta genomförandeakter för att begränsa tillträdet för varor och tjänster med ursprung i tredjeland.

De genomförandeakter som avses i denna punkt ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.2.

4. Om det sedan samråd inletts förefaller lämpligast att åtgärda restriktivt upphandlingsbruk genom ett internationellt avtal, ska förhandlingar genomföras i enlighet med artiklarna 207 och 218 i EUF-fördraget. Om ett land för ingående förhandlingar med Europeiska unionen om marknadstillträde inom offentlig upphandling, får kommissionen anta en genomförandeakt om att varor och tjänster från detta land inte får uteslutas från kontraktstilldelningsförfaranden i enlighet med artikel 6.
5. Kommissionen får avsluta samrådet, om det berörda landet i samförstånd med unionen gör internationella åtaganden inom någon av följande ramar:
 - (a) Anslutning till WTO-avtalet om offentlig upphandling.
 - (b) Slutande av ett bilateralt avtal med unionen som innefattar åtaganden om marknadstillträde inom offentlig upphandling.
 - (c) Utvidgning av dess åtaganden om marknadstillträde enligt WTO-avtalet om offentlig upphandling eller enligt ett bilateralt avtal med unionen inom denna ram.Även om de restriktiva upphandlingsåtgärderna fortsätter, kan samrådet avslutas då dessa åtaganden görs, om de innehåller närmare bestämmelser om en utfasning av åtgärderna.
6. Om samråd med ett tredjeland inte leder till tillfredsställande resultat inom 15 månader från den dag då samrådet inleddes med tredjelandet, ska kommissionen avsluta samrådet och överväga att i enlighet med artikel 10 anta genomförandeakter om att begränsa tillträdet för varor och tjänster med ursprung i ett tredjeland.

Artikel 10

Antagande av åtgärder om att för EU:s marknad för offentlig upphandling begränsa tillträdet för varor och tjänster som inte omfattas

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att tillfälligt begränsa tillträdet för varor och tjänster som inte omfattas och med ursprung i ett tredjeland, om det vid en utredning enligt artikel 8 – och efter förfarandet enligt artikel 9 – framkommer att restriktiva upphandlingsåtgärder som tredjelandet infört eller tillämpar medför avsaknad av en väsentligen ömsesidig öppen marknad mellan unionen och tredjelandet enligt artikel 6. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.2.
2. De åtgärder som antas i enlighet med punkt 1 får vara utformade på ett av följande sätt:
 - (a) Uteslutning av anbud vars totala värde till mer än 50 % består av varor och tjänster som inte omfattas och med ursprung i det land som inför eller tillämpar restriktivt upphandlingsbruk, och/eller
 - (b) ett obligatoriskt prispåslag för den del av anbudet som består av varor och tjänster som inte omfattas och med ursprung i det land som inför eller tillämpar restriktivt upphandlingsbruk.

3. Åtgärder som antagits enligt punkt 1 får i synnerhet begränsas till
 - (a) offentlig upphandling som genomförs av vissa angivna kategorier av upphandlande myndigheter/enheter,
 - (b) offentlig upphandling av vissa angivna kategorier av varor eller tjänster,
 - (c) offentlig upphandling över eller inom vissa angivna tröskelvärden.

Artikel 11

Återkallande eller tillfälligt upphävande av åtgärder

1. Om kommissionen anser att de skäl inte längre gäller som motiverar åtgärderna som antagits enligt artiklarna 9.4 och 10, får den anta en genomförandeakt för att
 - (a) upphäva åtgärderna, eller
 - (b) avbryta tillämpningen av åtgärderna i högst ett år.Vid tillämpningen av led b får kommissionen genom en genomförandeakt när som helst återuppta tillämpningen av åtgärderna.
2. De genomförandeakter som avses i denna artikel ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 12

Information till anbudsgivarna

1. När upphandlande myndigheter/enheter genomför ett upphandlingsförfarande som är föremål för restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 10 eller återupptagits i enlighet med artikel 11, ska de uppge detta i det meddelande om upphandling som de ska offentliggöra i enlighet med artikel 35 i direktiv 2004/18/EG eller artikel 42 i direktiv 2004/17/EG. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer standardformulären i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.3. Om uteslutning av ett anbud baseras på åtgärder som antagits enligt artikel 10 eller återupptagits enligt artikel 11, ska den upphandlande myndigheten/enheten underrätta anbudsgivare vars anbud förkastats.

Artikel 13

Undantag

1. Upphandlande myndigheter/enheter får besluta att vid upphandling inte tillämpa åtgärderna enligt artikel 10, om
 - (a) den upphandlande myndighetens/enhetens krav inte tillgodoses av några varor eller tjänster från unionen och/eller varor eller tjänster som omfattas, eller
 - (b) tillämpning av denna åtgärd skulle medföra en oproportionerligt stor ökning av kontraktets pris eller kostnader.

2. När en upphandlande myndighet/enhet planerar att inte tillämpa åtgärder som antagits enligt artikel 10 i denna förordning eller som återupptagits enligt artikel 11, ska den uppge detta i det meddelande om upphandling som den ska offentliggöra i enlighet med artikel 35 i direktiv 2004/18/EG eller artikel 42 i direktiv 2004/17/EG. Den ska anmäla detta till kommissionen inom tio kalenderdagar efter offentliggörandet av meddelandet om upphandling.

Anmälan ska skickas elektroniskt med användning av ett standardformulär. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer standardformulären för meddelanden om upphandling och anmälan i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.3.

Anmälan ska innehålla följande uppgifter:

- (a) Den upphandlande myndighetens/enhetens namn och kontaktuppgifter.
- (b) En beskrivning av kontraktets ändamål.
- (c) Ursprunget för de ekonomiska aktörer, varor och/eller tjänster som ska tillåtas.
- (d) Grundvalen som beslutet att inte tillämpa restriktiva åtgärder bygger på, samt en detaljerad motivering till att undantaget tillgrips.
- (e) I förekommande fall, andra uppgifter som den upphandlande myndigheten/enheten finner lämpliga.

Kommissionen får begära ytterligare uppgifter av den upphandlande myndigheten/enheten.

3. Om en upphandlande myndighet/enhet genomför ett förfarande enligt artikel 31 i direktiv 2004/18/EG eller artikel 40.3 i direktiv 2004/17/EG och beslutar att inte tillämpa en åtgärd som antagits enligt artikel 10 i denna förordning eller som återupptagits enligt artikel 11, ska den uppge detta i det meddelande om tilldelning av kontrakt som den ska offentliggöra i enlighet med artikel 35 i direktiv 2004/18/EG eller artikel 43 i direktiv 2004/17/EG och anmäla det till kommissionen inom tio kalenderdagar efter offentliggörandet av meddelandet om tilldelning av kontrakt.

Anmälan ska skickas elektroniskt med användning av ett standardformulär. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer standardformulären för meddelanden om upphandling och anmälan i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 17.2. Anmälan ska innehålla följande uppgifter:

- (a) Den upphandlande myndighetens/enhetens namn och kontaktuppgifter.
- (b) En beskrivning av kontraktets ändamål.
- (c) De ekonomiska aktörernas ursprung och varorna och/eller tjänsterna som ska tillåtas.
- (d) Grundvalen som beslutet att inte tillämpa restriktiva åtgärder bygger på, samt en detaljerad motivering till att undantaget tillgrips.
- (e) I förekommande fall, andra uppgifter som den upphandlande myndigheten/enheten finner lämpliga.

Kapitel V

DELEGERADE BEFOGENHETER OCH GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER, RAPPORTERING OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Ändringar av bilagan

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 14 med avseende på ändringar av bilagan, så att denna avspeglar unionens nya internationella avtal inom offentlig upphandling.

Artikel 15

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 14 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [det datum då denna förordning träder i kraft].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 14 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt denna artikel ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 16

Tillämpning

1. Om upphandlande myndigheter/enheter felaktigt tillämpar undantagen enligt artikel 13, får kommissionen tillämpa korrigeringsmekanismen enligt artikel 3 i direktiv 89/665/EEG eller artikel 8 i direktiv 92/13/EEG.
2. Kontrakt ska förklaras vara ogiltiga i den mening som avses i direktiv 2007/66/EG, om de tecknats med en ekonomisk aktör i strid mot kommissionens genomförandeakter som antagits enligt artikel 6 med avseende på planerad uteslutning som upphandlande myndigheter/enheter anmält eller åtgärder som antagits enligt artikel 10 eller som återupptagits enligt artikel 11.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av rådgivande kommittén för offentliga upphandlingskontrakt som inrättats genom rådets beslut 71/306/EEG¹⁹ och av den kommitté som inrättats genom artikel 7 i handelshindersförordningen²⁰. Dessa kommittéer ska vara kommittéer i den mening som avses i artikel 3 i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas och den behöriga kommittén ska vara den kommitté som inrättats genom handelshindersförordningen.
3. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas och den behöriga kommittén ska vara den kommitté som inrättats genom rådets beslut 71/306/EEG.

Artikel 18

Sekretess

1. Uppgifter som tas emot enligt denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes.
2. Kommissionen, rådet, Europaparlamentet, medlemsstaterna och deras tjänstemän får inte avslöja konfidentiella uppgifter som lämnats i enlighet med denna förordning, utan uttryckligt tillstånd från uppgiftlämnaren.
3. Uppgiftlämnaren får begära att lämnade uppgifter ska behandlas konfidentiellt och åtföljas av en ej konfidentiell sammanfattning av uppgifterna eller motivering till att uppgifterna inte kan sammanfattas.
4. Uppgifterna får lämnas utan avseende, om det visar sig att en begäran om konfidentiell behandling inte är befogad och uppgiftslämnaren är ovillig att offentliggöra uppgifterna eller att godkänna att de redovisas i allmänt hållen eller sammanfattad form.
5. Punkterna 1–5 får inte förhindra att unionens myndigheter offentliggör allmän information. Sådana meddelanden ska beakta de berörda parternas berättigade intresse av att deras affärshemligheter inte röjs.

Artikel 19

Rapportering

Senast den 1 januari 2017 och minst vart tredje år efter det att denna förordning har trätt i kraft, ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen

¹⁹ EGT L 185, 16.8.1971, s. 15.

²⁰ EGT L 349, 31.12.1994, s. 71.

av denna förordning och om de framsteg som gjorts i internationella förhandlingar när det gäller EU:s ekonomiska aktörers tillträde till offentlig upphandling i tredjeländer enligt denna förordning. Medlemsstaterna ska på begäran lämna nödvändiga upplysningar till kommissionen.

Artikel 20

Upphävande

Artiklarna 58 och 59 i direktiv 2004/17/EG ska upphöra att gälla från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sextionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 21.3.2012

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Förteckning över internationella avtal som unionen har slutit på området offentlig upphandling inklusive åtaganden om marknadstillträde

Multilaterala avtal:

- Avtal om offentlig upphandling (EGT L 336, 23.12.1994)

Bilaterala avtal:

- Frihandelsavtal mellan Europeiska gemenskaperna och Mexiko (EGT L 276, 28.10.2000, L 157, 30.6.2000)
- Avtal mellan Europeiska gemenskaperna och Schweiziska edsförbundet om vissa aspekter rörande offentlig upphandling (EGT L 114, 30.4.2002)
- Frihandelsavtal mellan Europeiska gemenskaperna och Chile (EGT L 352, 30.12.2002)
- Stabiliserings- och associeringsavtal mellan Europeiska gemenskaperna och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (EUT L 84, 20.3.2004)
- Stabiliserings- och associeringsavtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskaperna och Kroatien (EUT L 26, 28.1.2005)
- Stabiliserings- och associeringsavtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskaperna och Montenegro (EUT L 345, 28.12.2007)
- Stabiliserings- och associeringsavtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskaperna och Albanien (EUT L 107, 28.4.2009)
- Frihandelsavtal mellan Europeiska unionen och Sydkorea (EUT L 127, 14.5.2011)